

на слово то. Но не треба тая фигура да ся употребява често, но само между приятели, и наши н. п. „о сладкій мой Радиле, твой тѣ писма сѣ пълни отъ радость.“ И „драга моя Драга“ и пр. Севигнія разрѣшява име то Valavoire на — Va la voir — иди да ѣ видишъ.

13-о. Анаграмматизмъ (размѣстятъ на буквы тѣ) е да промѣнимъ мѣсто то на буквы тѣ, или на сло-гове тѣ, и съ исты тѣ буквы да направимъ еднѣ другѣ речъ потребнѣ за намѣреніе то ни. И тая фигурѣ може человекъ да ѣ употреби между пріятельство то само. Церковни тѣ Римляни правяхъ такъвъ единъ Анаграмматизмъ безсолепъ н. п. кога то пыталъ Пилатъ Исуса — Quid est veritas (кое е истина?) думатъ чи Исусъ нишо не отвѣщаль, зацо то отъ исти тѣ срички можяло да стане отвѣтъ — est vir qui adest (истина естъ присутствующій).

14-о. И м е т в о р е н і е е то, кога то, за да представимъ некого гласа, паданъ, траканъ, или друго дѣйствіе, кое то дава гласъ, употребляемы нѣкое направяно и угодно име н. п. пчела та пранчи. Овцы тѣ блежтъ и проч. но треба да употребляемы само оныя речи, кои то ся употребителни: а не сами споредъ воля та си да измысламы, кои то щемъ.

15-о. П а р и х и з и с ѣ е, кога то речи тѣ, доруимать разно значеніе, даватъ истый гласъ н. п. мѣри мѣры (едно то е глаголъ — мѣрѣж друго то е име мѣра) кури куры (едно то е глаголъ курѣж друго то име кура) и проч. тая фигура не треба често да ся употребява.

16-о. С о з в у ч і е (Paronomasia) приближява много при 15-а фигура, но юще по' много ѣ употреблявать; и тая става, кога то отфърлишъ, или приложишъ, или промѣнишъ нѣкой слогъ, или буква, ачи речъ та приима друго значеніе н. п. цевѣсто пенецѣстная — Драгни дразни и пр. Тя дава украшеніе на слово то: но не треба често да ся употреблява,